

være rigtigt fremdeles ligesom hidtil at betragte Alt, hvad der vedrører Digers Anlæg, Vedligeholdelse osv., som en udelukkende privat Sag. Vel maa det nemlig nærmest bero paa dem, hvis Eiendomme ere udsatte for Oversvømmelser fra Havet eller Fjordene, om der skal staffles en Beskyttelse tilveie herimod, men det kan dog ikke negtes, at ogsaa det Offentlige har en ikke uvæsentlig Interesse at gjøre gjældende her, dels af Hensyn til det direkte Tab, der kan forvoldes Staten og Kommunen, naar større Arealer ødelægges ved Oversvømmelser, og der derfor maa gives Afgang i Hartkorn og Gammelskat, dels og navnlig fordi man, som Erfaringen har vist, naar en Stormflod har anrettet større Ulykker, altid vil ty til det Almene for at faa Hjælp til Stadens Dækning. Medens man saaledes maa holde for, at det Offentlige ikke længere bør betragte Digevæsenet som sig uvedkommende, kan det vel omtvistes, hvorledes Forholdet i saa Henseende bør ordnes, og navnlig hvilken Myndighed man skal tillægge Regjeringen til at gribe ind i Digevæsenets Ordning.

Til Vejledning ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal skal man foreløbig oplyse, at det i en Lov af 28de Januar 1848 om Digevæsenets Ordning i det daværende Kongerige Preussen, til hvilken Lov der ved Affattelsen af det foreliggende Lovforslag i enkelte Retninger er taget Hensyn, er bestemt, at intet Dige maa anlægges, forhoies eller tilintetgjøres uden Regjeringens Samtykke. Skulde det være af mere almeen Interesse, at der opføres nye Diger, eller at alt tilstedeværende Diger bevares og udvides, kan Regjeringen derhos paa hyde, at der i dette Diemed skal dannes et Digeinteressentskab (Deichverband) mellem Besidderne af de Eiendomme, der nyde eller ville komme til at nyde Beskyttelse af Diget, og det er da lagt i Regjeringens Haand at afgjøre, hvilke Eiendomme der skulle henlægges til Interessentskabet, hvorledes Udgifterne skulle fordeles mellem disse, hvorledes Bestyrelsen af Selskabets Anliggender skal ordnes osv.

Som det heraf vil ses, har man i Preussen troet at burde tillægge Regjeringen en meget indgribende Myndighed i Alt, hvad der ved-

rører Digevæsenet. Ministeriet har imidlertid ikke kunnet overbevise sig om, at det enten vil være nødvendigt eller engang hensigtsmæssigt hos os at gaa saa vidt i den heromhandlede Henseende. Navnlig maa det vistnok erkjendes at være lidet stemmende med Forholdene hos os at lægge det i Regjeringens Haand at afgjøre, hvilke Eiendomsbesiddere der bør deltage i Udgifterne ved et Diges Opsørelse, Udvidelse eller Vedligeholdelse, eller hvorledes de nævnte Udgifter skulle fordeles mellem de i Diget Interesserede. Afgjørelsen af de herom opstaaende Spørgsmaal bør derimod formentlig altid henlægges til Landvæsenkommissionen. Ministeriet kan fremdeles ikke anse det rigtigt i noget Tilfælde at give Regjeringen Ret til at fremvinge Anlæg af nye Diger eller Udvidelser af allerede bestaaende Diger. Afgjørelsen af, hvorvidt en saadan Foranstaltning bør træffes, maa jo nemlig altid bero paa de konkrete Forhold, og da navnlig paa, om de Fordele, der herved ville opnaas, ville komme til at staa i et passende Forhold til de dermed forbundne Udgifter; men Skjønnet herom er Landvæsenkommissionen formentlig naturlig kaldet til at afgive. Endelig har man ikke troet at burde, saaledes som Tilfældet er i Preussen, tillægge Regjeringen en almindelig Ret til at forbyde Anlæg eller Udvidelse af Diger, for derigjennem at sætte den i Stand til at udøve Indflydelse paa Digerne's Indretning, og navnlig sikre sig, at disse bygges saaledes, at de virkelig kunne opfylde deres Formaal. — Derimod skjønner man ikke rettere, end at der først og fremmest er al Anledning for det Offentlige til at paase, at der, naar der engang af Naturen eller ved Kunst er skabt et Værn mod Oversvømmelse fra Havet eller Fjordene, ikke vilkaarlig foretages Forandringer ved samme, hvorved det kommer til at afgive mindre Beskyttelse, og man har derfor troet at burde opstille som almindelig Regel, at de alt tilstedeværende Diger skulle vedligeholdes i den Stand, hvort de ere, med mindre Indenrigsministeren maatte give Tilladelse til, at de nedbrydes. Dernæst har man ment, at der burde tillægges det Offentlige en særlig Indflydelse paa Ordningen af Forholdene, naar en Inddigning er af Interesse for